

hvori vi ere, ved paa den ene Side at tage samtlige sine Forslag tilbage og paa den anden Side erklære sig villig til, paa Basis af denne ganske simple Forhandling at opfordre Forslagsstilleren til ikke at drive sit Forslag videre end til denne anden Behandling, saa vilde vi, siden vi nu skulle gaae for tidlig fra hverandre og ovenikjøbet skulle gaae ulovligt fra hverandre, dog kunne gjøre det med en god Samvittighed, idet vi vare bleve enige med Indenrigsministeren om en simpel Betragtningensmaade af vore Jernbaneforhold, og kunde troste det sjællandske Jernbaneselskab, fordi det ikke havde naaet den Concession, det søgte. Iøvrigt indrømmer jeg den ærede Minister, at naar vi ikke kunne vedblive at fortsætte vore Arbejder, saa er Ministeren ikke ene om det, der er mange Andre, som kunne gribe i deres Samvittighed i denne Henseende, f. Ex. de, der ere Skuld i, at vi endnu saa lang Tid efter Fredsslutningen have fire Forsamlinger istedetfor to.

Eugen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Eugen: Naar den ærede sidste Taler yttrede, at jeg vilde støtte et Forslag til en formodet Jernbane til en formodet Havn, idet han talte om det paataente Havneanlæg ved Helsingør, saa vil jeg blot tillade mig dertil at føie, at jeg har Grund til at troe, hvad jeg ogsaa har troet at kunne læse i det af den høitagtede Indenrigsminister under Nr. 5 stillede Forslag, at dette Foretagende ikke er et blot formodet, men at der virkelig for Dieblikket er den nødvendige Sum tilstede til at foretage den vigtigste Deel af Arbejdet, nemlig Anlægget af en Broarm ud til Lappegrunden. Iøvrigt er det en Ting, som den høitagtede Indenrigsminister bedst vil kunne oplyse, dersom han dertil finder Anledning; jeg siger kun, at dette var en Støtte for mig til at anbefale Forslaget.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Ja, det ærede Medlem kom jo dog ikke videre end til, at han „troede“ — Troen er Overbevisningen om, hvad han ikke veed —, at dette Foretagende var mere end blot formodet, og iøvrigt havde han læst sig det til i et af Ministerens Indbringingsforslag; men det ærede Medlem har selv omtalt Ministerens Indbringingsforslag, som om de hidrørte mere fra en levende Indbildningskraft end fra Dieblikkets rigtige Brug.

Eugen: Jeg sagde, at jeg havde Grund til at troe det, og dette mener jeg er en noget stærkere Støtte end ganske i Almindelighed at sige, at man troer Noget.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at vi idetmindste halvt have bevæget os i en Drømmeverden i den sidste Tid. For mig har det været, jeg kunde sige, usforstaaeligt, at man, efter saa nylig varmt at have anbefalet og tilraadet Vedtagelsen af en formodet Jernbane til en, formodet Havn — et Foretagende, som dog vistnok, stillet ved Siden af det andet, hører fuldt saameget hen til Drømmeverdenen som det af mig antydede — vil kaste en Dabel over paa en i mine Tanker meget nøgtern og meget æbruelig Plan, den nemlig ganske roligt at fortsætte den Vordingborgske Bane, ikke paa Broer over Vandet, men paa den anden Side af Vandet ved en Jernbane over Derne. For mig har, som sagt, denne hele Betragtning været usforstaaelig. Jeg troer, der er idetmindste eet Punkt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke havde tilstrækkelig klart for Die, og det er, at et allerede bestaaende, — jeg kunde gjerne sige — octrojeret Jernbaneselskabs Interesser ingenlunde altid falde sammen med Statens. Den ærede Taler gjorde selv opmærksom paa, at det sjællandske Jernbaneselskab forlangte Concession til Bygningen af en Bane til Vordingborg, rigtignok under en Rentegaranti; men denne — det antog jeg idetmindste var hans Mening — vilde ikke være af nogenjomhelst Betydning, idet